

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν Άθηναις φρ. 15. — Έν δε ταϊς επαρχ. φρ. 16. — Έν τῷ έξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΓΟΡΑ—ΑΠΟΚΡΕΩ.

Ουδέποτε συνέπεσαν απόκρεω με τόσο απελπιστικήν της αγοράς κατάστασιν. Από τας αρχάς του χειμῶνος τὰ τρόφιμα ἤρχισαν ν' ἀκριβαίνουσι· ἀλλὰ προσεγγίζει σχεδὸν ἡ ἀνοιξίς καὶ ἡ ἀκρίβεια ἐφθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. Δὲν εἶναι μόνον οἱ κρεοπῶλαι ἀπρόσιτοι· ἀπρόσιτοι εἶναι καὶ οἱ λαχανοπῶλαι· ἀπρόσιτος εἶναι καὶ ἡ ἰχθυοαγορά· ἀπρόσιτοι εἶναι καὶ οἱ ὀπωροπῶλαι. Μόνος ὁ ἄρτος διατηρεῖται εἰς τὴν συνήθη τιμὴν του· ἀλλὰ καὶ ὁ ἐγκρατέστερος ὄλων τῶν ἀνθρώπων, ὁ Χριστὸς, εἶπεν ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται κτλ. Τὴν παρελθούσαν δεκαήμεριάν εἶχεν ἐπέλθει μικρὰ ὑποτίμησις τοῦ κρέατος, τῆς Ἀστυνομίας, ἂν μὴ ἀπατώμεθα, τηλεγραφησάσης εἰς τὰς διαφόρους ποιμνιοτρόφους ἐπαρχίας τὴν ἔλλειψιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ κρεάτων καὶ τὸ ἀδιατίμητον αὐτῶν δυστυχῶς εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἀστυνομίας ἢ προσφορά ἐν τῇ ἀγορᾷ ὑπῆρξε τόσον μεγάλη, πολλῶν ποιμνιοτρόφων σπευσάντων νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς εὐκαιρίας, ὥστε ὁ συναγωνισμὸς ἐξέπεσε τὰς τιμὰς καὶ ἡ κερδοσκοπία δὲν ἰκανοποιήθη ἐπαρκῶς, διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ πείραμα. Συνετέλεσαν ὁμῶς πολὺ καὶ οἱ ξενοδόχοι, μίᾳ τῶν ἀρπακτικωτέρων τάξεων τῆς πρωτεύουσης. Εὐρόντες ἐφθνηοὺς ἀμνοὺς ἐπρομηθεύθησαν οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν δι' ἓνα μῆνα ὡς ἀποθήκην καὶ αὐθωρεῖ ἡ ἀγορὰ εὐρέθη πάλιν κενή· καὶ οἱ μὲν κρεοπῶλαι ἐπανήλθον εἰς τὴν προσφιλῆ τιμὴν τῶν 3 δραχμῶν κατ' ὄκταν, οἱ δὲ ξενοδόχοι οὔτε λεπτὸν ἠλάττωσαν τὴν 1,20 διὰ τὴν μικροσκοπικὴν μερίδα ἀρνιοῦ. Λάβετε ὑπ' ὄψιν ὅτι μίᾳ πενταμελῆς οἰκογένεια θέλει τὸ ὀλιγώτερον δύο ὀκάδας καθ' ἡμέραν κρέατος, ἧτοι δρ. 6, ἧτοι 180 κατὰ μῆνα, προσθέσατε τὰ λοιπὰ ἐξοδα, ἀναλογισθῆτε τὰ συνήθη εἰσοδήματα τῶν οἰκογενειῶν τῆς μέσης τάξεως καὶ διαφιλωνεικῆσατε ἂν θέλετε ὅτι ἡ πολυπληθεστέρα μερὶς τῆς κοινωνίας ἔχει ἀπὸ πολλοῦ τσα-

σαρακοστήν, νηστεύουσα, στερουμένη, ἀκολουθοῦσα τὰς διὰ λογαριασμὸν ἄλλων συνταγὰς τοῦ κ. Ροίδου περὶ φυτικῶν οὐσιῶν καὶ εὐρίσκουσα δυστυχῶς καὶ αὐτὰς ἀκριβῆς. Πόσῃν δὲ κατανάλωσιν κρέατος ἀπαιτεῖ ὁ χειμῶν, τοῦτο τὸ γνωρίζετε ὅλοι· ἀλλὰ δύναται ἡ μέση τάξις ἐν ἀφθονίᾳ νὰ προμηθευθῇ τὰ λαχανικά της; Ὅστις συχνάζει εἰς τὴν ἀγορὰν φρίττει εἰς τὴν ἀναίδειαν τῶν τιμῶν παρὰ τοῖς λαχανοπῶλοις. Κατὰ βῆρος σχεδὸν καταντᾷ νὰ ἰσοτιμῶνται τὰ προϊόντα των μετὰ τοῦ κρέατος. Ὁ βαρὺς χειμῶν βεβαίως συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν ἀκρίβειαν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔλλειψις πάσης ἐποπτείας κυβερνητικῆς εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν ἔχη τὸ μέρος της. Ὁ ἐλεύθερος συναγωνισμὸς δὲν λειτουργεῖ ἐλευθέρως ἀπέναντι τοῦ συμφέροντος μιᾶς συντεχνίας. Ὅλοι οἱ κρεοπῶλαι ἔχουν συμφέρον νὰ πωλῶσιν ἀκριβᾶ, ὅπως ὅλοι οἱ ξενοδόχοι νὰ ἐντείνουσι εἰς τὸ ἀκρότατον σημεῖον τὸν τιμοκατάλογόν των, καὶ οὐδεὶς κρεοπῶλης, οὐδεὶς ξενοδόχος διὰ νὰ προσελκύσῃ, φερ' εἰπεῖν, πελατεῖαν περισσοτέραν θὰ πωλήσῃ ἐφθνηότερα· δὲν ἀντέχει εἰς τὰς ζημίας ἕως ὅτου γνωσθῇ ὅτι πωλεῖ ἐφθνηότερα· οὔτε αἱ πελατεῖαι ξεκολλοῦν τόσον εὐκόλα, ὅσον ὑποτίθεται. Ἐὰν ἡ Ἀστυνομία ἠμπόδιζε νὰ κάμουν προμηθεῖας ἐνὸς μηνὸς οἱ ξενοδόχοι, δὲν θὰ ἐτρώγαμεν καὶ καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα ὡς ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν φθασιμάτων τὸ ἀρνὶ ἐφθνηότερον; Ἐὰν εἰς τοὺς ποιμνιοτρόφους παρεῖχεν εὐκολίας ἐναποθηκεύσεως, δὲν θὰ ἠναγκάζοντο οἱ κρεοπῶλαι νὰ ἐλαττώσουσι τὰς τιμὰς των;

Ἐὰν θελήσωμεν καὶ γενικωτέρως αἰτίας, πρῶτιστα πάντων θ' ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἔλλειψιν σιδηροδρόμων, μόνον μέσον φέρον πάντοτε εἰς ἀνάλογον ἰσορροπίαν τὴν προσφορὰν καὶ τὴν ζήτησιν. Ἐὰν θηρεύσωμεν καὶ ἄλλην ἐγγυτέραν αἰτίαν, συγκρουόμεθα ἀμέσως πρὸς τὴν τρομακτικὴν ρίνα τοῦ ἀγαπητοῦ Σκυλίση, μακαρίσαντος ἄλλοτε τοὺς κατοίκους τῆς πρωτεύουσης, διότι οἱ ὁμογενεῖς ἀγοράζουσι ἀκριβώτερον τὰ αὐτὰ καὶ τὰς ὄρνιθας των, χωρὶς νὰ σκεφθῇ ὅτι πωλῶν τις ἀκριβᾶ καὶ ἀγοράζει ἀκριβᾶ καὶ ὅτι τὰ χρήματα τὰ ὅποια λιανικῶς οἱ ὁμογενεῖς σκορπίζουν εἰς τὴν ἀγορὰν, χον-

δρικως και με επιτόκιον τὰ λαμβάνουσι πάλιν ὅπως με τὰ δάνεια, τὰς μετοχές, τὰς λογαίαις και τούς φόρους των, διότι εἰς τὸ ἐξῆς αὐτοὶ και ὄχι ἡ κυβερνήσις—θα μὲς φορολογώσιν ἄς χαίρῃ τῶρα βλακώδη χαρὰν ὁ χωρικός ὁ πωλὼν εἰς τὸν κ. Συγγρὸν δεκαπέντε λεπτὰ τὸ αὐτό του και ὁκτώ δρχ- μᾶς τὴν ὄντινά του μεθαύριον ὁ ἴδιος Συγγρός, ὁ συνο- μολογητὴς τοῦ δανείου τῶν 120 ἑκατομμυρίων, ὅθ' τοῦ πάρῃ τὰ λεπτὰ ὅπισω, διότι θὰ τοῦ φορολογήσῃ τὸν καπνὸν του, τὴν βράκην του, τὸ βουμί του και αὐτὸν ἀκόμα τὸν ρητινίτην του.

Ἐνῶ χάρις εἰς τὰς κτηνώδεις κυβερνήσεις, ὑφ' ὧν ἡ Ἐλ- λὰς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐδιοικῆθη, ἡ γεωργία και ἡ κτηνο- τροφία ἐκ μὴ ἐπισθοχώρησαν ἕμειναν περίπου εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, ἡ σφόδρῃ αὐτῆ τῶν ὁμογενῶν ἀποτελε- σάντων τάξιν πλουσιῶν, ἀδικρορούντων διὰ τὰς τιμὰς τῶν τροφίμων, ἐδημιούργησε τεχνητὰς τιμὰς, αἵτινες κατέ- στησαν τὸν βίον ἀφόρητον ἐν Ἀθήναις. Ὁ δίδων τὴν μεγαλειτέρην τιμὴν κανονίζει και τὰς διὰ τοὺς ἄλλους τιμὰς ἔπειδ' ἐπὶ προκειταὶ περὶ πραγμάτων πρώτης ἀνάγκης οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται δι' ἀποχῆς νὰ κανονίσωσι τὰς τιμὰς αὐτάς, ἀναγκάζονται λοιπὸν νὰ ὑποκύβωσι. Προσθέσατε τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ, πληθυσμοῦ ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀγόνου, μὴ γεωργικοῦ, πολλὰκις κί- νητοῦ, συλλογισθῆτε τὴν κατ' ἑτος ὑπερτίμησιν τοῦ δη- μοσικοῦ φόρου, ἐπιβαρύνοντος τὰς πενηστέρας τάξεις, και ἔχετε ὅλους τοὺς παράγοντας τῆς ἀθηναϊκῆς κηκοδαι- μονίας. Ἡ κηκοδαιμονία αὐτὴ ἀπὸ τοῦδε εἶναι τρομα- κτικὴ. Φαντασθῆτε τί θὰ γίνῃ προϊόντος τοῦ χρόνου; διότι τὰ μὲν αἷτια τοῦ κακοῦ προβαίνουν αὐξάνοντα, ἐνῶ ἡ καταπολέμησις αὐτοῦ δι' οὐδενὸς ἀντιότου γί- νεται.

Ἐπειτα ἀπορεῖτε διατί ἡ προηγουμένη Κυριακὴ τῶν Ἀπόκρεω παρήλθε τόσο ψυχρὰ, γελοία, ἀγῆς. Ἐπι-

σκεφθῆτε ὅλα τὰ μακαροπωλεῖα και δομινοπωλεῖα και ἡ ἀπάντησις τοῦ Καταστηματαρχοῦ εἶναι ὅτι «ἐρέτος δὲν ἔχουν διόλου δουλείαις.» Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν νὰ ῥᾶνε πῶς νὰ ἔχουν νὰ διασκεδάσωσι. Σημειώσατε δὲ ὅτι πρόκειται περὶ τῆς μέσης τάξεως, διότι αὐτῆ κυρίως ἐνοικιάζει δόμινα και συντελεῖ εἰς τὴν εὐπορεστέρην μορ- φὴν τῶν ἀπόκρεω. Οἱ μεγάλοι τελοῦσι τὰς ἀπόκρεω των ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων τοίχων των, ἐκ φόβου μήπως δια- σκεδάσῃ ἐκ τοῦ πλοῦτου των και ὁ λόγος ἐνῶ εἰς ἄλλας πόλεις οἱ πλοῦσοι ἐξοδεύουσι οὐχὶ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀπό- κρεω, ἀλλ' ὑπὲρ δημοσιῶν ἀπόκρεω. Ἐν Λειψίῃ ἡ Ἐται- ρία τῶν Τρελλῶν (Narren-gesellschaft), συγκειμένη ἐκ τῶν πλουσιωτέρων και εὐγενεστέρων στοιχείων τοῦ τό- που δαπανᾷ 200,000 φράγκων διὰ τὴν παρέλασιν τῶν ἀπόκρεω. Και τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην διασκεδάσει ὅλη ἡ πό- λις ἀδικαρίτως φύλου, τάξεως και ἡλικίας. Ἐκεῖ ἠθέ- λαμεν τὸν Ἀρμοδαῖον νὰ φιλοσοφήσῃ, και ὄχι ὑπὸ τὰ σκέλη ἐνὸς Μελα. Διακόσικι χιλιᾶδες ἀνθρώπων τρελλαί- νόμεναι δαπάνη τῶν εὐνοηθέντων ὑπὸ τῆς τύχης. Αὐτὸ λέγεται ἀδέλφωσις, ἔστω και διὰ μίαν ἡμέραν. Και ἐκεῖ κατὰ γὰρ τὸ περιωρισμένον τοῦ τόπου και τοῦ Χρό- νου, τὸ ὅσοι ἠνάγκασε τὸν καλὸν Ἀρμοδαῖον νὰ ἐκ- πέμψῃ τόσο σπαρκατικὰς κολακείας, ἀναξίως τῆς σκτυ- ρικῆς ὑπερηφανείας του, χάρις ἐνὸς προσκλητήριου. Ἀ- κόμα γὰρ ἀνεγινώσκουμεν ὅτι ἐν Νεαπόλει κατασκευά- ζοντο δεκαεννέα πολυτίμα ἀρμακα προσποδωρῶν πα- ριστώνα διαφόρους ἀλληγορίας, ἐξ ὧν ἕκαστος θὰ στοι- χίζῃ τὸ ὀλιγώτερον δέκα και εἴκοσι χιλιᾶδες φράγκων. Τὰ αὐτὰ γίνονται ἐν Ῥώμῃ, ἐν Βενετίᾳ και ἀλλοῦ.

Ἐδῶ οἱ Κινέζοι μὲς εἰσήγαγον τὴν κλασσικῆν, ἐσηματίσαν μίαν τεχνητὴν κοινωνίαν, τὴν ὅσοιαν ἄγουσι και φέρουσι ὀλίγοι κερδοσκοποῖ, ὀλίγοι φιλόδοξοι και με- ρικοί ἀσελγεῖς. Εἰς ὑποστῆριξιν αὐτῶν ἔρχονται οἱ πα- ράσιοι, οἱ ἐλαργοὶ τῶν νοῦν και τὴν τιμῆν, οἱ μωροὶ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ.

5. ΚΑΚΗ ΩΡΑ.

(Συνέχεια τῆς ἀριθ. 250).

Τὸ σπῆτι τῆς Εὐθαλίας ἦτο μοναδικὸν διὰ μαρτεβοῦ, ὡς νὰ ἐλέγμεν θεῖσι στρατηγικωτάτη. Ἄν ἐνθυμῆσθε τὰ δύο πατώματα εἶχον κῆπον κοινόν και δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε νὰ συμβουλευσώμεν τοὺς τιμίους οἰκοκυραίους, οἵ- τινες ἔχουν διαθέσεις οἰκοδομικὰς νὰ μὴ φειδῶνται τό- σον τῶν οἰκοπέδων των, ἀλλ' ὅταν πρόκειται ἡ οἰκία τὴν ὅσοιαν θὰ ἀνεγείρουν νὰ μερισθῇ εἰς δύο κατὰ τὸ ἀθηναικὸν σύστημα, νὰ ἀνοίγουν και δύο συνάμ κήπους, ἀνευ οὐδεμιάς συγκοινωνίας, ἔμπροσθεν τὸν ἕνα και ὀπι- σθεν τὸν ἄλλον και οὕτω φράσσεται μία πηγή συνεντεύ- ζων τῶν οὐρὶ τὰ ὅσοι φυλάττουσι. Διότι ὁ κῆπος δὲν παρέχει μόνον τὸ ἔδαφος εἰς τοιαύτας ἐρωτικὰς συμπλο- κὰς, ἀλλὰ και τὰς προσάγει και τὰς καλλιεργεῖ και τὰς προβιάζει μέχρι τοῦ μὴ περαιτέρω. Τὰ ἐν τῷ κήπῳ δένδρα εἶναι τόσοι προαγωγοί, τόσοι κρυφοὶ ἐχθροὶ τῆς πατρικῆς μερίμνης, τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς ἔμπλεκω- μένη εἰς τοὺς κλάδους τῆς ἡ σελήην παρᾶγει χλιαρὴν

τινα ἀίσθησιν, ἣτις λυεῖ και τὰς τελευταίας δυνάμεις τῆς ἀντιστάσεως τὰ παρὰ τὰς αἰμασιὰς τοῦ κήπου αὐξάνοντα ἀνθὴ γίνουσι τὸ νυκτερινόν των ἄρωμα και πᾶν ἄρωμα μεθεῖ, γοητεῖται. Οἱ ἀρχαῖοι ἐβαλλον ἀνθὴ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ νὰ τοὺς περᾷ ἡ μέθη; ἀλλ' οἱ νεώ- τεροι τὰ μεταχειρίζονται πρὸς αὔξησιν τῆς ἐρωτικῆς ζά- λης. Ἐν λίθινον θρανίον κάτωθεν μιᾶς φιλύρας ἡ πιπε- ρις προσελκύει, και ὅταν ἀπαξ αἰσθανθῇ ὅτι ψαύεται και θερμαίνεται ὑπὸ τῶν δύο ἀγαπωμένων τοὺς ποτίζει λεληθότως λήθην ἐξ ἐγωῖσμοῦ, λήθην ἐκ πονηρίας, ὥστε ν' ἀποκοιμηθῶσι ἐπ' αὐτοῦ και ἀπολαύσῃ οὕτω παννύ- χιον τὴν ἡδονικὴν θερμότητα. Τὸ πρῶτ' ἂν εἶπῃ εἰς τὸ πεπηγὸς τοῦ ἐδάφους γῶμα, εἰς τοὺς γυμνοὺς τοῦ κήπου τοίχους: Ἐγὼ τοὺς εἶχα, ἐνῶ σεῖς ἐφρίσσετε ἀπὸ κρύου. Ὁ! και ἂν ὁ οἰκοδεσπότης ἐμερίμνησῃ διὰ τεχνητόν τι ἀσὺλληλον ἐν τῷ κήπῳ, ὅπως πίνῃ ἐκεῖ τὸ πρῶτ' τὸν κερδῆν του ἢ κερδίξῃ τὸν νεκρὸν του. Τὰ ἀσὺλληλα πάντοτε κατοικήθησαν ὑπὸ ἀψύχων ἀοράτων ὄντων, ὑπὸ νυμφῶν, ὑπὸ πνευμάτων, ὑπὸ φλογῶν, ὑπὸ πυρᾶν, και ὅταν τύχῃ τοιοῦτο ἐν τινὲ ἐρωτικῆ συνεντεύξει φαίνεται ὅτι ψευδοῖται, ὅτι παρακαλεῖ, ὅτι ἰκετεύει, ὅτι φοβεῖται νὰ μένῃ μόνον, ὥς ὅπου ἴδῃ πρῶτον τὸν ἐραστήν χωροῦν- ται ἐκεῖ μέσα τολμηρῶ τῷ βήματι, ἐνῶ διὰ τῆς χειρὸς του σῶρει τὴν ἀγαπητὴν του, δειλὴν και τρέμουσαν ἐκ φόβου. Ἐκεῖ πλέον τὰ πνεύματα τοῦ ἀσὺλληλου φιλῶτι- μούνταν νὰ τοὺς δεξιωθῶσι ὅσον τὸ δυνατὸν φιλοφρονέ-

οἱ θαμβοῦμενοι ὑπὸ ξένης κίβλητος, οἱ προκοιθῆραι, οἱ θέ- λοντες νὰ διαθέσωσι τὰς θυγατέρας των ἀνευ προικός, μίαν ἐλκροκάρδος, κοινὴν, κενὴν, ἠλιθίαν τὴν ψυχὴν και τὸ σῶμα νεολαία, ὀλίγοι χρηματικῶς εἰς βάρος τῶν πλουσιῶν, ὅσοι οἱ ἀχρακτῆριστοι, πάντες οἱ μὴ ὑπερή- φανοι, ὅσοι οἱ εὐτελεῖς οἱ αἰσθανόμενοι τὴν ἀνάγκην νὰ θυμίσωσι, πάντες οἱ πωλοῦντες τὰ ἱερώτερα, οἱ κλείον- τες τὸ μάτι εἰς τὰ ἀναιδέστερα τολμημάτα. Εὐρίσκου- νται δὲ και δημοσιογράφοι, οἵτινες τὴν ἐπαύριον παρο- υαίζουν τὰς ἀναθυμιάσεις τοῦ στομάχου των ὡς θυμιά- μα εἰς τοὺς στήσαντας αὐτοὺς, τοὺς ὁποίους και ἀπυ- θανᾶσιν. Ἀθηνᾶσιν ἀντι ἀθηνᾶσιν, ὁ Ῥαμπαρᾶς, μὲ τ' ὄνομα του, δὲν εἶχεν ἀδικον παρουσίαιας τὴν πα- ρελθούσαν Κυριακὴν τὴν τολμηρᾶν πορνογραφίαν του.

Ὅσοι οἱ οἱ Κινέζοι εἶναι δέκα ἕως εἴκοσι· αὐτοὶ συνεκέντρωσαν τὴν ἀθηνᾶσιν διασκεδάσιν ἐπιβίαν πᾶ- σαν ἄλλην συναναστροφὴν ἢ ἀναψυχὴν ἢ δὲ βλακώδης κοινωνία, ἢ κοινωνία ἢ ἐχουσα προκάτοχον ἐκείνην τοῦ θ2, τὴν ὑπερήφανον, τὴν ἀφελῆ, τὴν γνωρίζουσαν νὰ ζῇ και νὰ εὐθυμῇ και νὰ πολιτευῆται ἀκόμα, ἐπιτήξῃ και ἐξάρωσεν ὑπὸ τὴν χρυσὴν τῶν Κινέζων χεῖρα και ὅσοι μὲν εἶχον ἀρκετὰ ἐλαφρὰ τὴν συνείδησιν παρέδωσαν εἰς τοὺς Κινέζους τὴν ἀξιοπρέπειαν τὴν ἰδικὴν των, τὴν σεμνότητα τῶν θυγατέρων των και τὸ ἀνδρικὸν τῶν υἱῶν των, ὅσοι δὲ εἶχον ἀρκετὴν δύναμιν νὰ ἀντιστα- θῶσι ἐμαζεύθησαν εἰς τὰς γυναικας και τὰς ἐστίαις των και κηλογερεύουσι.

Ὁ δὲ πολὺς λαὸς ἐργάζεται, ἰδρῶνει, σκυθρωπάζει, χάνεται, ἕως ὅτου τοῦ μένον ἀρτος και ρητινίτης πρὸς συντήρησιν τῶν δυνάμεων του ἢ ἑπαναστατήσῃ κατὰ τῆς σιδηρᾶς αὐτῆς τύχης ὅταν τοῦ λείψουν ὁ ἀρτος και ὁ ρητινίτης; ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκεῖνης ἔχουμεν ἀκόμα καιρὸν.

Ἔως τότε οἱ Κινέζοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐξκολλου-

θῶσι τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς και τῆς ἐκμεταλλέσεως τῶν Ἀθηνῶν.

Καλιβάν.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Δυνατὸν ἄρθρον καλογεγραμμένον ἐδημοσίευσεν ἡ προ- γησιν Ἐφημερίς ἀφορμὴν λαβοῦσα ἐκ τῆς ἀκυρώσεως ἐκλογῶν ἀνθελίκων. Κατ' ἀρχὴν δὲν συμφωνοῦμεν μεζύ- τῆς, διότι ἀπακροῦμεν σέβας πρὸς τοὺς νόμους· ὁ Σενιέ, ἂν και ποιητὴς, ὡς και ὁ κ. Καμπούρογλος, ἔλεγεν ὅτι ἡ καλλιτέρα ἐλευθερία εἶναι ἡ εἰς τοὺς νόμους ὑποδούλω- σις. Ὁ αἰδιμὸς Δεληγιώργης ἦτο ἐναντίος τοῦ νόμου· τὸ παραδεχόμεθα· και δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ εἶναι ἐναντίος τοιοῦτων περιοριστικῶν διατάξεων, προϊόντων καθαρᾶς στενοκεφαλίας· ἀλλ' ἦτο και ὑπὲρ τῆς παραβιά- σεως τοῦ νόμου; Εἰς ἐν μόνον συμφωνοῦμεν μετὰ τῆς Ἐφημερίδος ὅτι ἂν πρόκειται νὰ κτυπηθῶσι αἱ ἀνθελικό- τητες, πρέπει νὰ κτυπηθῶσι δι' ὅλους και ὄχι μόνον διὰ τὸν νεκρὸν Βουλευτὴν Πυλίας, τὸν εὐαίσθητον φίλον μας Μισυρλῆν.

Δάνειον ὁ δῆμος! Τὸ πρῶτον δάνειον ἐπὶ τῆς νέας Δημοαρχίας! Ὅσοι πιστεύετε χωρὶς ἔχνοος ἀμφιδο- λίας ὅτι σκοπὸς τοῦ Δανείου εἶναι ἡ δημοσία ὑγεία, προσεγγίζοντες τοῦ θέρου, καθ' ὅσον ἀπικνετες πάλιν με πάλ- μους ἐν τῇ καρδίᾳ θὰ τρέμωμεν διὰ τοὺς φιλάτους, τοὺς φίλους, τοὺς συμπολίτας, δι' ἡμᾶς αὐτοὺς. Ὅχι! λοιπὸν, τὸ δάνειον συνωμολογήθη ὑπὸ τῆς νεγρολεβιδι-

στερα και ποτίζουν αὐτοὺς δρόσον και ἄρωμα και μύ- ρα και αὔρα και λήθην και ζάλην και ὕπνον. Αἱ νόμ- φαι λύουσι τὰ δεσμὰ τῆς ἐρωμένης, τὴν ἐνδύουσι, τὴν πως ἀνακλυθῆ ἀπὸ τὰ γέλοια τὰ ὅσοι μολίς κατᾶ- θωσι νὰ πνίξῃ, ὅταν ἡ Εὐθαλία δῆθεν ὡς θῆλυς Μακια- βέλης ἠρώτα μετ' ἀδιαφορίας τὸν ἕνα περὶ τοῦ ἄλλου, πότε κοιμᾶται, πότε λείπει, πότε δὲν θὰ ἔλθῃ, πότε θὰ ἔλθῃ, ἂν θὰ ἔλθῃ, διὰ νὰ ὑποσχεθῇ ἀσφαλῆ εἰς τὸν ἄ- λλον συνέντευξιν. Και ἔπρεπε νὰ εἶναι πεπεισμένη περὶ τούτου· πολλάκις ὦρα ὀλοκλήρους ἐκόλλα τὸ γλυκύ της πρόσωπον ἐπὶ τοῦ παραθύρου, περιμένουσα νὰ φύγῃ ὁ εἰς διὰ νὰ πετάξῃ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἄλλου, ἂν δὲ ἀπελάμβανε τὴν μίαν συνέντευξιν, τί ἀγωνία νὰ εἶχῃ τὸν νοῦν τῆς εἰς τὸν δρόμον, εἰς τὴν θύραν, εἰς τὸ δω- μάτιον, ἂν ἦναι φῶς, διὰ νὰ προλάβῃ νὰ παρολιστήσῃ ὡς νυκτερὶς και σώσῃ τὴν τιμὴν τῆς σημαίας τῆς. Και ὅλα αὐτὰ, ἐνῶ δύο εἰργάζοντο διὰ νὰ προλάβωσι τοιοῦ- τον κίνδυνον, συμφωνούντων πάντοτε ἀμοτέρων τῶν ἐ- ραστῶν διὰ ν' ἀπουσιάξῃ ὁ εἰς ἀπὸ τῆς δεῖνος μέχρι τῆς δεῖνος ὦρας, ὅταν ὁ ἄλλος κατὰ τὸ διαστῆμα αὐτὸ ἀ- πελάμβανε κυριολεκτικῶς τὸ ἐρωτικὸν του ἦμισυ. Αὐτοὶ ἦσαν τόσο ἐυχρηστικῶνοι!

Ἦνοιξάν ἐν τῷ ροιτητικῷ των βίῳ ὅσον τὸσφ τερπνὴν, τῆς ὅσοις διπλῆν ἦν- τλον ἀπόλαυσιν, τὴν ἀπόλαυσιν τὴν ἐκ τοῦ ἐρωτος, τὴν ἀπόλαυσιν των ἐκ τῆς ἀπάτης· δὲν εἶχον δὲ καμ- μίαν ἀφορμὴν νὰ ζηλοτυπῶνται· και οἱ δύο ἐπαίζον·

Ἐἰς τὸν κῆπον τῆς Εὐθαλίας ἠδύνατο νὰ καταβαί- νωσι ἀφόβως και οἱ μὲν και ἡ δέ· ἀλλ' ὁ Γιάκννης ἠ- θελε λέγει νὰ ἐφαρμόξῃ τὴν γυμναστικὴν και ἐν τῷ ἐ- ρωτι. Διὰ τοῦ παραθύρου τοῦ κάτω πατώματος ἀναρ- ριχόμενος και δι' ὀλίγης ἑλξως εἰσέβαλλε δεξιῶτα εἰς τὸν κοιτώνα τῆς ἰδικῆς του. Ἠδύνατο ὅμως και ἐκ τῆς ὀπισθεν πύλης, τῆς πρὸς τὸν κῆπον, νὰ εἰσέλθῃ, ἦρ- κει ἡ πύλη νὰ εἶναι ἀνοικτὴ ἢ ἐν πρὸς τὴν πύλην παρὰ- θυρον δι' οὐ καθβαλικύων, ὡς ἔλεγεν, εἰσεπήδα. Ἠδύ- νατο ἀκόμα ἐπιειδνωδεστέρα ἀναβάσεις νὰ ἐπιχειρή- σῃ, διότι ὁ Γιάκννης ἦτο τοιοῦτο χρακτῆρος, ὥστε νὰ διασκεδάζῃ περισσότερο ἀπὸ τὴν αὐτοσχεδίων αὐτῆν γυμναστικὴν ἢ ἀπὸ τὰ ἐρωτικὰ του κόλπα.

Τὸ πρῶτον μαρτεβοῦ ἐδυσκολοῦθη πολὺ ἡ Εὐθαλία νὰ τὸ ὑποσχεθῇ εἶχα τόσοσ φόβους· τῆς μητρὸς τῆς, τῆς γειτονιάς και πρὸ πάντων τοῦ ἐνὸς διὰ τὸν ἄλλον και τοῦ ἄλλου διὰ τὸν ἕνα· ἔπρεπε νὰ λάβῃ ροβεράς προφυ- λάξεις· νὰ συνδύσῃ τὰς κινήσεις τῆς μαθηματικῆς· νὰ ψυθμίσῃ τὰ στρατηγήματά τῆς οὕτω ὥστε ν' ἀπατήσῃ,

κῆς νεολαίας τοῦ συμβουλίου πρὸς ἐξαγορὰν τοῦ Θεάτρου! 140,000 δρ. διὰ Θεάτρον, ἐνῶ μετὰ τρεῖς τέσσαρας μῆνας δὲν γνωρίζομεν ἀκόμα ἂν δὲν θὰ ἔχωμεν τρομερωτέραν τῆς περυσίνης τὴν ἐπιδημίαν! Περὶ νεοῦ, περὶ ὑπονόμεων, περὶ ἀπολυμάνσεως, περὶ ἀποπάτων, περὶ τειχιτισμοῦ, μαζοῦ, περὶ καταστροφῆς τῆς ὀλίγας μέτρας ὑπὸ τοῦς πόδας μας ἐκτεινομένης Κοπρυπολίας, ὡς τὴν εἶχε περιγράψει ἐν τῷ *Αἰῶνι* ὁ καλὸς Ἀρχιτέκτων μας κ. Καφταντζόγλους, περὶ τούτων πάντων τίποτε, κύριε Δήμαρχε, τίποτε, κύριοι Δημοτικοὶ Σύμβουλοι!

Πιστεύομεν ὅτι αὐτοὶ οἱ κύριοι ὁμογενεῖς οἵτινες συνήθον ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἑσωτερικῶν ἵνα συσκευασίωσιν περὶ τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς, θὰ ἐπρότειναν ὡς τὸ κυριώτερον ἀντιπαραμακρον τοῦ τύπου τὴν ἀνεργεῖαν χειμερινοῦ θεάτρου, διότι ὅσον διὰ τὸ καλοκαίρι αὐτοὶ μεταδίδονται εἰς τὰ λουτρὰ, τὸν δὲ χειμῶνα δὲν μποροῦν νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν ποτικότρυπαν τοῦ παλαιῦ θεάτρου!

Ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πολιτικὸς ἐξόριστος κ. **Γαλανάκης**, ἀριστος λιθογράφος, διακρινθεὶς εἰς ἔργα σπουδαϊώτατα, οἷα ἦσαν οἱ λιθογραφικαὶ πίνακες οὗς συμπεριέλαβε τὸ *Σύμπαρ* καὶ οἱ πέρυσιν ἐκδοθέντες Ἀστρονομικοὶ Πίνακες, ἔργον τοῦ αὐτοῦ, τυχῶν πολλὰς βραβείων τῆς τέχνης του, ἀριθμῶν μεταξὺ τῶν καλλιτέρων ἔργων του ὠραίων λιθογραφικῶν εἰκόνων τῆς Ἀνατινάξεως τοῦ Ἀρχαίου, συνέστησε λιθογραφικὸν Κατάστημα ἀπέναντι τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δέχεται παντός εἶδους λιθογραφικὰς ἐργασίας. Συνιστῶμεν θερμότερα τὸ νέον Λιθογραφικὸν Κατάστημα, διότι γνω-

ρίζομεν τὴν καλλιισθησὶν καὶ τὴν εἰδικότητα τοῦ διευθύνοντος αὐτό.

Μία συμβουλὴ καθ' ἡμέραν.

(Ἦε Νέον Ἐφημεροῖδον Τετάρτης).

Ὁν. ὁ Ζευζέκης, γεν. τοῦ Ζευζέκη, δοτ. τῷ Ζευζέκη, αἰτ. τὸν Ζευζέκην, κλ. ὁ Ζευζέκη! Πληθυντικὸν δὲν ἔχει.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΣΥΡΟΥ.

Ἀναπτύσσει θεατρικὴν θέρημν ἡ Σύρος, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ζηλεύσῃσι αἱ Ἀθηναίαι. Ἄν θέλετε καλὰ καλὰ, ἐν Σύρῳ δὲν βασιλεύει ὁ Γεώργιος, ἀλλὰ ἡ Κιαραμόντε, τὸ ὅποσον δὲν εἶναι πολὺ δυσάρεστον δι' ἐκεῖνον, ὅχι δι' ἡμᾶς θέλομεν νὰ εἰπώμεν. Εἶναι ὅσον ποιητικὸν μία πόλις νὰ θεραπεύη μίαν κόρην, καὶ κόρην ὡς τὴν Κιαραμόντε. Ἡ θεραπεία ἐνὸς εἶναι κοινὴ ἄλλ' ἡ θεραπεία πολλῶν πρὸς μίαν προδίδει δημόσιον ἀίσθημα πολλῆς καλλιισθησίας.

Ἀκούσατε πῶς ὁ ἐκ Σύρας ἐπιστολογράφος μας περιγράφει τὰς προπαρασκευὰς τῆς ἐν τῷ θεάτρῳ Ἑσπεριτικῆς τῆς Κιαραμόντε:

«... Πλὴν προκαταβολικῶς, ἐάν τις δύναται νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν πολλῶν σημαῖων, ἐκ τῶν μετακομιζομένων ἀνοδοδεσμῶν, κεναρνίων καὶ περικλυτῶν, ὧν τὰ πλεῖστα ἐκ Σμύρνης καὶ Ἀθηῶν ἐκομισθησάν, ἐκ τῆς προθυμίας

Ἡ Εὐθαλία ἀφ' ἑτέρου εἶχε τὸν σκοπὸν τῆς ἐννοουσε νὰ δοκιμάσῃ καὶ τοὺς δύο· νὰ δὴ ποὺς τῆς πάει καλλιτέρα, ὅπως δοκιμάζει διαφόρου ἀριθμοῦ γάντια εἰς τὴν ἡδύνατο νὰ ἀναφλέξῃ τοιαύτην πυρκαϊὰν τὴν ὁποῖαν μόνον τὸ καταϊώνημα (γτοῦ) τοῦ γάμου νὰ δύναται νὰ καταστέσῃ. Καὶ δὲν καταλαμβάνει διὰ τὴν ἑκείνην ἡμεῖς περὶ τῶν φορβᾶδων μας, ἐξ ὧν δοκιμάζομεν πέντε ἢ δέκα καὶ ἐκλέγοντες ἐπὶ τέλους μίαν, νὰ μὴ δύναται νὰ κάμουν καὶ αἱ γυναῖκες περὶ ἡμῶν, ἀφοῦ τὰ ἐννεά δεκάτα ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ τοῦλάχιστον τάξει κατορθώνουν καὶ *καθβαλεῖται* τοὺς συζύγους των. Εἶναι καὶ οἱ ἄνδρες ὡς οἱ ἵπποι. Ὁρατοὺς τις ἵππος πολλὰκις ἔχει ἀπόκρυφα ἐλαττώματα, τὰ ὅποια μόνον ἡ συχνὴ ἵππασία ἀνακαλύπτει. Ἡ Εὐθαλία μας ἤρρισε πλέον νὰ πεῖθῃ ἑαυτὴν—ἦτο ὅσον ἐλαστικὴ εἰς τὰς ἠθικολογικὰς τῆς σκέψεις—ὅτι δὲν πράττει μεγάλην ἀνηθικότητα δοκιμάζουσα δύο ἐραστὰς: εἶχε σχεδιάσει καὶ τὴν ἀπολογίαν τῆς, ἐὰν τυχὸν συναλαμβάνετο ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ ἐξ ἄλλου θὰ ἔλεγε, προκειμένου νὰ ἐμπιστευθῆ τὸ μέλλον τῆς, ὡφελε προηγουμένως νὰ δοκιμάσῃ καὶ ἕνα καὶ δύο καὶ τρεῖς, ὅπως καὶ οἱ ἄνδρες δοκιμάζουσι καὶ ἡδύνατο νὰ αὐτοσχεδιάσῃ περὶ τοῦ κεραλαίου αὐτοῦ ἐλόκληρον φιλοσοφίαν, ὅτι παντὸς γάμου δέον νὰ προηγηθῆ ἔρωσ δοκιμαστικός, ὅτι εἶναι ἀτυχῆ τὰ ζεύγη ἐκεῖνα τὰ ὅποια παραδίδονται ἀμέσως ἐξ ἐμπαυοῦς ἔρωτος εἰς τὴν πεζότητα τοῦ γάμου, πρὶν δοκιμάσῃσι τὰς ψυ-

χὰς καὶ τοὺς χαρακτῆρας των. Αἱ συνεντεύξεις εἶναι ἄριστον μέσον δοκιμασίας: ἀπὸ ὁμιλίας εἰς ὁμιλίαν, ἀπὸ χειραψίας εἰς χειραψίαν, ἀπὸ φιλήματος εἰς φιλήμα, ἀπὸ χασμήματος εἰς χασμήμα, γνωρίζονται, προσεγγίζονται, συναλλάσσονται καὶ ἡ διακρίνουσι τὸ μεταξὺ των ἄριστότατον χάσμα ἢ ἀνακαλύπτουσι τὴν χρυσὴν ἀρμονίαν τῶν καρδιῶν των. Πολλὰκις μία εὐφυλογοῖα ἀποκαλύπτει ψυχρὰν ὡς πάγον καρδίαν. Ἐνίοτε ἐν δάκρῳ ἀναβλύζον, εἰς τόνος φωνῆς, μίαν ἀστείτην, ὁμιλίαν ἢ ἄλλ' ἀμακώτης χαρακτῆρος, μίαν παροδικὴν ὡς ἐλαφρὸν τεμάχιον συννέφου κρίσεως, χρησιμεύει ἐκκαστον τούτων ὡς δᾶς ἢ τῆς φωτίζει τὰ βᾶθη τῆς ψυχῆς ἐξ ἧς ἀναφαίνεται, ὡς ἀπὸ ἀρτεσιανοῦ φρέατος ὕδωρ, ἔρωσ ἢ μῖσος, μοχθηρία ἢ ἀφροσύνη, περὶν ἀγγέλου ἢ οὐρᾶ σατανᾶ. Τῶν ἀληθειῶν τούτων τὸ ἐνστικτον ἠῦξανεν, ἐμεγάλωνεν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς φίλης μας, ἥτις διὰ περὶ τῶν εἰκόνων ἐδικαιολογεῖ τὴν Εὐθαλίαν πρὸ τῆς Εὐθαλίας. Εὐρίσκεισαι, ἐσκέπτεσο, εἰς χορὸν καὶ σὲ προσκαλοῦν τρεῖς ὁμοῦ νέοι εἰς βᾶλις· πρέπει ν' ἀποκρούσῃς τὰς δύο προσκλήσεις διὰ νὰ δεχθῇς μόνον μίαν; Οὕτω καὶ ἐν τῷ ἔρωτι σοὶ προσφέρουσι δύο νέοι τὴν καρδίαν των, μὴ ποιούντες ἀμέσως προτάσεις γάμου· θὰ ἦτο βάρβαρον ν' ἀποκρούσῃς τὸ ἐν ἐκ τῶν δύο ἀγνώστων καὶ νὰ δεχθῇς τὸ ἄλλο, ὅπως θὰ ἦτο μωρὸν δεχομένη τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς σου πολὺτιμον ἐκ καμελιῶν ἀνοδόδεσμην παρὰ θερμοῦ σου φίλου ν' ἀποδιώξῃς ἄλλην παρὰ φίλου ἐπίσης

μεθ' ἧς καταγίνονται οἱ λέοντες τῆς Σύρου μας νὰ διευθετησῇσι τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐκ τῶν πολλῶν χαρτίνων κερατιδίων, ἄτινα παρατηροῦνται εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν Κυριῶν μας, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀπογευματιανῶν, τῶν περιθήμεων συριανῶν ἀπογευματιανῶν, ἢ σπύρῳν ἐν τε τῷ θεάτρῳ καὶ τῷ βαλαντίῳ τῆς Κιαραμόντε προμηγνύεται μεγίστη. Ἐξηγῶν τὰ κερατῖδια, εἰς λέγω ὅτι οὕτω ὀνομάζεται εἰς τὸ ἰδιαίτερον λεξικόν μας ἡ προπαρασκευὴ τῶν κατασάρων τῶν Κυριῶν μας.

Καὶ ὅλα ταῦτα ἐνῶ εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ Συριοί, ὡς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, νηστεύουσι ἀπὸ Κιαραμόντε. Ὁ Πλάτων, ἂν ἀνεγενᾶτο, εἶναι βέβαιον ὅτι ἐν Σύρῳ θὰ ἔσθην τὴν ἰδανικὴν πολιτείαν τοῦ πλατωνικοῦ του ἔρωτος!

Εὐτυχῶς διὰ τοὺς Συριανούς, ὁ Κουάκερος ἀστυνόμος τῶν ἐξέδρασε μέχρι Πατρῶν, μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ ὅτι οἱ Συριοὶ πρὸς πεῖσμα του διασκεδάζουσι καὶ γελοῦν... μαζὺ του. Ἐὰν κάμουν λοιπὸν ἀπόκρηφ χωρὶς Μπουκλάκον. Ἀλλὰ δὲν θὰ τὸν ἀντικαταστήσουσι μὲ κανένα μετημριεσμένον, διὰ νὰ μὴν τοὺς κακοφανῆ ὅταν ἐπανέλθῃ;

Ἐλάβομεν εἰδήσεις καὶ περὶ τῆς εὐεργετικῆς αὐτῆς. Ὁ ἀνταποκριτὴς μας εἶναι ὀλίγον λεπτολόγος· δὲν λογαριάζει πόσον δημοτικότητος, πόσον ἐνθουσιασμοῦ, πόσον *λυγοῦσαν* ἀπεκόμεν ἡ δροσερὰ Κιαραμόντε, ἀλλὰ τί συνέλεξεν ἡ κασιετινίτσα τῆς. Φράγκα σχεδὸν 1000 ἔπεσαν λέγει ἐν τῷ θαλακίῳ τῆς εἰς δῶρα καὶ χρήματα, ἐκτὸς ἑτέρων 1000 δαπανηθέντων ὑπὸ τῶν *θυμάτων*

πρὸς στολισμὸν τοῦ θεάτρου, καὶ 1000 διὰ στεφάνους, ἀνοδόδεσμες, περιστερὰς, καναρίνια καὶ μισθοδοτήσιν λούστρων διὰ νὰ χειροποδοκροτοῦν. Αἱ βίβηται περιστέρων ἦσαν τόσαι, ὡστε εὐθυμὸς ἑφημερὶς τῆς Σύρου ἔγραψεν ὅτι, καὶ τοὶ ὅλοι αἱ πρῖμαι δόσαι ἐστὶν γρηράσουσιν γίνονται θυρωροὶ τῶν θεωρείων, ἢ Κιαραμόντε ἐξαιρητικῶς θὰ γίνῃ φύλαξ τοῦ περιστερωνός τῆς. Ἄν καὶ νομίζομεν ἡμεῖς ὅτι πρὸ πολλοῦ εἶναι ἀγρία μάλιστα φύλαξ, ὡς λευκὸς Κησολάργος, τοῦ περιταρῶνός τῆς.

Τῇ ἐπαύριον ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ εὐεργετικὴ τῆς ἄλλης πριμαδόνας, κυρίας Ζουαρῆς. Καταβάλλονται καὶ ὑπὲρ αὐτῆς πολλὰ εὐεργετὰ ὑπὸ ἐνὸς μάλιστα ὄστις δὲν κορηννύται νὰ λέγεται Κορέσιος, ὅχι ὁ τῆς *Εκλεκτικῆς*.

Ἐλάβομεν καὶ τὸ προσκλητήριον τῆς κυρίας Ζουαρῆς, φέρον ἐν τῇ ἄνω γωνίᾳ τὴν φωτογραφίαν. . . τῆς ἠλικίας τῆς. Μᾶς ὑπεχρέωσε!

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Τῷ *Φαμπρικαδόρῳ*. Πολὺ εὐχαρίστως, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ξεθάφουσι, ἦτοι ν' ἀφίνομεν ἐρύθημα, ὡς τὸ σκανδαλοδὲς σονετᾶκι. Διὰ τὰ ἄλλα, ἔχετε τὰ συγχαρητήρια μας.

Ἡ Διεύθυνσις.

προσφερομένην. Ἐπειτα καὶ αὐτοὶ ἄρα γε δὲν συνεπάρθουσι καὶ πρὸς ἄλλην; Ἠγάπων μόνον μίαν;

Αὐτὸ τὸ ἔρωτικὸν σύγχρονον ὅπερ παρενεβάλωμεν ἐν τῷ διηγηματί μας θὰ φανῆ εἰς πολλοὺς παράδοξον καὶ μὴ φυσικόν: ἀλλὰ ἡ Εὐθαλία ἤτις ἔχει πείραν τοῦ καλοῦ κόσμου θὰ εἶεν ἀπαντήσῃ ὅτι κατὰ τοῦτο μόνον εἶναι παράδοξον ὅτι περιγράφει διπλοῦν ἔρωτα, ἐνῶ φυσικώτερον θὰ ἦτο ἐὰν περιέγραφε τετραπλοῦν καὶ ἐξαπλοῦν ἀκόμα. Ὁ κοινωνικὸς συγχρωτισμὸς ἐπυκνώθη τόσον ἐν ταῖς καλαῖς λεγομέναις τάξεσιν, ὡστε ὁ νέος ἢ ἡ νέα ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ χορῆσπερίδι προστριβόμενος πρὸς τόσους καὶ τόσας δέχεται καὶ ἀποδίδει παρὰ πολλῶν συγχρόνως σπινθῆρας καὶ γίνεταὶ οὕτω μίαν μεταγίγισι ψυχῶν τόσον πολυσύνθετος, ὡστε ἀντὶ τοῦ ἐνιαίου, τοῦ μεγαλοχολικοῦ, τοῦ ὀρθοδόξου ἔρωτος ἔχομεν τὴν ζᾶλλον ἐκείνην ἥτις ἀκριβῶς ὑπενημεῖται τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐν φιλικῇ διασκεδάσει, ὅταν ὁ οἶνος ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστατικῆς νόσου του ἐντὸς τῆς ἐγκεφαλικῆς ἀτμοσφαιρας, παρασκευάζονται τὰ ἐκ διαφόρων ποτῶν κράματα, ἵνα γεννήσῃσι ὄχι πλέον τὴν ζᾶλλον, ἀλλὰ τὴν ἀποκτῆνωσιν, τὸ delirium. Τοιαῦτα κράματα εἶναι οἱ ἐν ταῖς αἰθούσαις συλλαμβανόμενοι ἔρωτες. Μετέχουσι τῶν μελανῶν ὀφθαλμῶν τῆς μιᾶς καὶ τοῦ καρρῆ τῆς ἄλλης, τῆς ἡδονικῆς ἐπαφῆς ἐνὸς μηροῦ καὶ τῶν ἔρωτικῶν σπινθῆρων οὗς βάλλει ἡ θεὰ χειροπληθοῦς ποδός. Ἐπειτα, ἐσυλλογίζετο ἡ Εὐθαλία, ὑπάρχουσι καρδίαι μι-

κρῆσι, ἱκανοποιούμεναι ἀπὸ ἑνὸς καὶ μόνου ἔρωτα, ὡς ὑπάρχουσι στόμαχοι ἀσθενεῖς ἀρούμενοι εἰς ἕνα καὶ μόνον φαγητόν; ὑπάρχουσι ὅμως καὶ καρδίαι μεγάλας μὲντες ἀισθανόμεναι καλὰ ἑαυτὰς ὅταν κατέχωνται ὑπὸ πέντε ἐρώτων, ὅπως ὑπάρχουσι μεγάλαι αἰθούσαι μάλιστα θερμαινόμεναι ὅταν πέντε θερμάστρα κατακαλίσκωσιν ξύλα καὶ ἄνθρακας. Τί θὰ τὰς κάμῃς αὐτὰς τὰς καρδίας, ὅταν σοῦ εἶπουν ὅτι εἰς τὸν δεῖνα ἔρωτα ἀνευρίσκουσι οὐσίαν ὡς εἰς ζωμὸν προσελθόντα ἐκ βρασμοῦ ὡστέων ὑπὸ ἀνωπύτων πίεσιν, ἐνῶ ὁ ἄλλος κεντᾷ τὴν ἕρξιν ὡς ἐμπαγμα μπεκάτσας, ὁ ἄλλος πληροῖ τὴν καρδίαν εὐωδίας ὡς ἡ κρέμα τὸν στόμαχον, ὁ ἄλλος ἐξάπτει ὡς ζωμὸς ἀγγλικὸς πλήρης καυστικωτάτων ἀρωμάτων, ὁ ἄλλος πάλιν φέρει τὴν δρόσον τοῦ παγωτοῦ. Καὶ ὑπάρχουσι βεβαίως τοιοῦτοι ἄνδρες, ὅπως ὑπάρχουσι τοιοῦτοι ἔρωτες, ὅπως ὑπάρχουσι τοιαῦται γυναῖκες.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προεχθεῖ).

Μοῦρος.

ΜΑΣΚΑΡΟΛΟΓΙΑ.

Λούστρος με μισό παπούτσι στο πόδι έκαυχατο πρὸς τὸν κ. Πυλαρινὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος, ὅτι παίξας μετ' ἄλλων συντεχνιῶν του τὰ βόπλα στὸ Παλάτι ἔλαβε πηνήντα φράγκ. — Διάβολε, ἐπεφώνησεν ὁ κ. Πυλαρινὸς, ἀπὸ τὰ δύο ἓνα θὰ συμβαίνει. Ἡ πολὺ ἀγαπᾷ ὁ βασιλεὺς τοὺς μασκαράδες ἢ τοὺς φοβᾷται.

Ὁ δὲ κ. Ράλλης ἰδὼν κομπάρια τινε γεωργῶν Μεσσηνίων περὶ τὴν ὁδὸν Ἐρμού ἐστράφη πρὸς τὸν συνοδοιπόρον του κ. Καλλιγᾶν καὶ εἶπε:

— Βλέπω τὸ κεφάλι μου στοίχιμα, ὅτι ὁ πονηρὸς Μεσσηνίος μᾶς κουδάλισεν αὐτοὺς γιὰ ν' αὐξήσῃ τὸν πληθυσμὸν τῶν μασκαράδων μᾶς.

Ὅταν ὁ κ. Σ. Νοταρᾶς ἔστεινε προχθὲς τὸν γρόνθον του ἔναντι τῆς μῦτης τοῦ βουλευτοῦ κ. Σταχυροπούλου, ἀπειλητικῶς, ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἠκούσθη λέγων πρὸς αὐτὸν ἐπάνω στὸν θυμό του.

— Θὰ σοῦ ἔσπαζα τὰ μούτρα, ἀλλὰ ξέρω πὼς τοῦτο δὲν θὰ ἔκαμνε ἐντύπως, διότι θὰ σ' ἔπερνε ὁ κόσμος ὡς μικκαρέ.

Ὁ κ. Ἀμβράζης συλλυπούμενος τὸν κ. Σιβιτανίδην διὰ τὴν ἐκ τῆς βουλῆς ἔξωσίν των, τῷ ἔλεγε φιλοφρόνως:

— Τὸ μασκαράδικι ποῦ μᾶς ἔφτειασε ἢ βουλή θὰ μᾶς ἐκόστισε ἂν ἤμεθα ἄλλοι.

Ὁ ἐξῆς διάλογος ἠκούσθη ἐν τῇ βουλῇ μεταξὺ τῶν δύο βουλευτῶν Βόλου κ. Κορτζίλη καὶ Κοκωσιῆ, ἂν ὁ πρῶτος ἔλεγε πρὸς τὸν δεύτερον.

— Ἐκεῖνος ὁ Ράγκος θέλει καὶ καλὰ νὰ μὲ μασκαρέψῃ, ἀλλὰ θὰ τοῦ δείξω, ὅτι τὰ μούτρα μου δὲν σηκῶνουν πολλὴ μουντζούρα.

Καὶ ὁ κ. Κοκωσιῆς τῷ ἀπάντησε μετ' ἀγανακτικῆσεως.

— Ἄμ ἐννοικ σου καὶ θὰ τοῦ δείξω καὶ ἐγὼ ποὺ εἶμαι.

Παλιάνθρωπος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΑΣ ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

Ἐκ Βάρνης λαμβάνομεν λυπηροτάτας εἰδήσεις διὰ τὰς πιέσεις, παρανομίας, ἀρπαγὰς, ἐκβιάσεις συνειδήσεων, λεηλασίας, καὶ ὅσα ἄλλα ἀθέμιτα ἐνεργούμενα ὑπὸ τῆς

ἐπισήμου Βουλγαρίας ἐναντίον τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς τε πόλεως καὶ τῶν περιγύρων. Ἕλληνες διδάσκαλοι παύονται καὶ διορίζονται Βούλγαροι, ἄλλοι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως σταλέντες διὰ τὴν ἱστορικὴν ὡς ἐκ τῶν γενομένων σπαγῶν κωμόπολιν Καθάρνης ἐμποδίζονται νὰ μεταβῶσι καὶ ἀναγκάζονται νὰ ἐπιστρέψουν. Ἐκκλησιαὶ ἑλληνικαὶ βίβρα παραδίδονται τοῖς Βουλγάροις καὶ κατέχονται ὑπ' αὐτῶν, χωρικοὶ ἀναγκάζονται νὰ ἐξομώσουν, δύο ἑλληνικὰ μοναστήρια κινδυνεύουν νὰ δημευθῶσι καὶ τὸ φροβερώτερον ὅλων ἡ ἑλληνικὴ Μητρόπολις εὐρίσκειται ἀπὸ πολλοῦ ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν! Δι' ὅλα αὐτὰ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς μᾶς οὔτε τὸν δάκτυλόν του κινεῖ, οὔτε τὸ κομβολόγιόν του! Καὶ κατὰ τῆς Ἡγεμονίας Βουλγαρίας δὲν δυνάμεθα νὰ προστατεύσωμεν τοὺς ὁμογενεῖς μᾶς, σύμφωνα τούτῳ ἰστορικῶν μετ' ἑὲν συνθήκην τοῦ Βερολίνου. Πτώσις!

ΤΡΕΛΛΑΙΣ.

Ἄστη κόκκινὴ τῆς κάλτσας.

Μὲ κόκκινα τὸ πόδι σου τ' ἀφρόγαλα στολιζεις καὶ ἐπαναστάτη τώκαμες καὶ τὰ μυαλὰ γυρίζεις. Σημαία ἐπαναστατικὴ ἡ κάλτσα σου ὁμοιάζει ποῦ ὅσα ψηλὰ σηκῶνεται, τόσῳ μ' ἐνθουσιάζει.

Ἄσ ἐκείνη.

Ἄντίκρυ ὁτὸ καθρέφτη τῆς γελᾷ καὶ κκακρώνει καὶ τὸ γιᾶλι πιστὰ, πιστὰ τὸ γέλοιο ξεσικώνει. Τὸ ἴδιο, νὰ! ὡσὰν αὐτὸν, ὅταν μ' ἐμὲ ἀντικρύζει μὲσα ἡ καρδιὰ μου ὅλας τῆς τῆς τρέλλαις καθρεφτίζει.

Ὅι φόδοι μου.

Ἡ γῆ φοβᾷται τὸ σεισμὸ, ὁ νύκτης τὸ μελτέμι, τὸ γιοῦλι τὸ φθινόπωρο, ποῦ πάντα τὸ μακρύνει, οἱ γέροντες τὸ θάνατο, ἡ μυγδαλιὰ τὰ χιόνια, φοβοῦνται ἢ ἀνυπάνδρες ὅσα περνοῦν τὰ χιόνια ὅλοι φοβοῦνται κᾄτι τί σπῆς γῆς τὰ μονοπάτια, μὰ ἡ καρδιὰ μου πλεῖ πολὺ, τὰ δύο γλυκὰ τῆς μάτια.

Solo.

ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ.

Φρικτὴν ἐντύπωσιν ἔκαμεν εἰς τὸ κοινὸν ἡ καταγγελία τοῦ ἀγαθοῦ δικηγόρου κ. Θανοπούλου ὅτι ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομεῖω γυνὴ νοσοκόμος ἀπαγγέλισε μίαν ἀσθενῆ καὶ ἐδηλητηρίασεν, ἄλλην. Ποία τῶρα ἐπίβλεψις δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτε γίνεται ἐκεῖ μὲσα, εἰς

τὸ τρελαίπορον αὐτὸ Φιλανθρωπικὸν Κατάστημα, τοῦ ὁποῖου τὰς καταχρήσεις, τὰς ἐλλείψεις, τὸν ἀτελεῖ ὀργανισμὸν τόσον πειστικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς διεξετραγώδησεν εἰς πολλὰ κατὰ συνέχειαν φύλλα τοῦ Αἰῶνος ὁ δημοφιλὴς ἰατρός κ. Βλάχας; Τὰ ἀξιολιμώτερα ὄνοματὰ διοικοῦσιν ἐκεῖ μὲσα καὶ ἡ πλέον ἀκατονόμαστος παραλυσία ἐν τούτοις ἐπικρατεῖ. Κανεῖς πλέον καὶ αὐτοὶ οἱ μάλλον διακεκριμένοι ἐπιστήμονες δὲν ἐμπνέουν ἐμπιστοσύνην.

Ἐὰν συνελήφθη ἡ ἐν λόγῳ νοσοκόμος, θὰ ἔχομεν τὴν περιεργότεραν τῶν δικῶν. Ἡ ψυχολογικὴ κατὰστασις τῆς κακούργου βεβαίως θὰ εἶναι παθολογικῆς. Νὰ δηλητηριάζῃ καὶ ν' ἀπαγχονίζῃ ἀσθενεῖς, ἡ αἰματηρὰ καὶ ἀνανδρὸς αὐτὴ διασκεδάσις δύνανται ν' ἀποθανάτισθαι μίαν ψυχὴν κακούργου.

λίαν εὐφῶς γράφει ὅτι ὁ Ξενοφῶν παρὼν ἐκεῖ προσέθεσεν «Λέγεται καὶ : *Θάλασσα ! θάλασσα !*»

Ἡ Ἀγαθοπούλινα ἀρρώστησε! Ἡ Νέα Ἐφημερίς δύναται νὰ ἀναγγεῖλῃ ὅτι ἡ κουμπάρα τῆς ἡ Κυρὰ Κώσταννα ἔστειλε δις νὰ πληρορορηθῇ περὶ τῆς υγείας τῆς.

Ὁ ἰατρός τὴν ἐπεσκέφθη :

— Πιστεύω νὰ εὐρίσκεσθε σήμερα καλλίτερα.

— Ναι, γιατρέ μου, πὼς τὸ ἤύρατε! Ὡνειρευόμουν ἄλλην τὴν νύκτα ὅτι περπατοῦσα σ' τὸ Φάληρο καὶ ξεύρετε πόσον μ' ὤφελε ὁ περίπατος!

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΣΥΡΩ.

Ὁ δοθεὶς ἐν τῇ Λέσχῃ Χορῆς.

Ἐν τοῖς πρώτοις εἰσήλθον καὶ ὁ ὑποψιζόμενος, χωρὶς νὰ καταλάβω πὼς ἀνέβη τὴν μακρὴν κλίμακα, πὼς διήλθον τοὺς διαδρόμους, καὶ ἐπὶ τέλος ἐθροιάσθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, διότι θηριώδης χιονία μ' ἐκυνήγει τόσον, ὥστε μόνῃ ἡ αἴθουσα αὐτῆ ἡδύνατο νὰ με σώσῃ. Ἐκεῖ καθεσθῆς, ἤρχισα νὰ κρίνω περὶ τῆς διακοσμησῆς τῆς.

Δὲν ἠδυνήθην νὰ σχηματίσω εἰσέτι κρίσιν, ὅτε τὰς σκέψεις μου διέκοψεν ἡ εἰσοδος πελωρίου τὸ σῶμα κυρίας, μετ' ὠραῖον γυνὰ φόρεμά τῆς. Ἴδου εἶπον κατ' ἐμαυτὸν μὲ θερμάστρα ἱκανὴ νὰ θερμάνῃ καὶ μόνῃ τρεῖς ἄλλας αἰθούσας. Μετ' αὐτὴν εἰσέρχοντο μικρὸν κατὰ μικρὸν αἱ προσκεκλημένοι περὶ τῆς δεκάτης ὥρας· περὶ τὰς ἑβδομήκοντα κυρίαὶ ἐκλήθητο ἐν τῇ αἰθούσῃ, εἰσαχθεῖσαι πᾶσαι ὑπὸ δεκάδος εἰσηγητῶν ἀμιλλωμένων ἀλλήλους ἐπ' εὐγενεῖς τρόπων καὶ χάριτι.

Τὴν δεκάτην, ἀκριβῶς, ὁ ἐθνικὸς ὕμνος ἀνήγγειλε τοῖς χορευταῖς, νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις των.

Μετὰ μικρὸν ἐρρίφθη ἐν τῇ αἰθούσῃ, ὡς φουντούμι, ὁ καθ' ὅλα καλὸς ἔφορος τῆς τέχνης κ. K..., δούς τὸ σημεῖον τῆς ἐνάρξεως, καὶ χορεύσας μετ' ὠραῖόν του τὸν χοροὺ τὴν ὠραῖαν κυρίαν N.... Ἀστραπηδὸν ἡ αἴθουσα ἔλαβε τὸν προορισμὸν τῆς· τὰ ζεύγη ἐξήρχοντο ἐν τάξει ἀνὰ ὁκτὼ καὶ διέκρινέ τις τότε ἀμιλλαν χορευτῶν καὶ χορευτριῶν, τίς πλεῖον τῶν ἄλλων νὰ ἐπιδειχθῇ.

Αὐποῦμαι μὴ δυνάμενος νὰ συγχαρῶ τὰς δεσποινίδας Ἐρμοουλίτιδας, ἐπὶ κάλλει, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐπὶ χάριτι χοροῦ· αἱ δέσποιναι αἱ τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου τούτου ἱκανῶς ἤδη δοκίμασσαι, κατὰ τὸ δῆ λεγόμενον, τὸ βάλαν καπὸτο εἰς τὰς δεσποινίδας. Ἐλάχισται αἱ ἐξαιρέσεις αἱ ἱκανοποιήσασαι τὸ ἐτι ἀνυμνον θῆλυ τῶν Ἐρμοουλιτῶν γένος. Πὼς διάβολο συνέβη, αἱ τῶσαι τῆς πλατείας καλλοναὶ νὰ χαθῶσιν ἐν τῷ χορῷ, δι' ἐμὲ εἶναι ἀνίγμια. Ἄλλ' οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὐ τὸ πολὺ. Αἱ ἐξαιρέσεις αὐταὶ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τόσας καλλονὰς ὅσαι ἦσαν αἱ δέσποιναι πᾶσαι. Διὰ τῶν ἐξαιρέσεων λοιπὸν ἐπῆλθεν ἰσότης καλλοῦς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ χάριτος.

Δεν βάζεις σήμερο τὸ χειμωνιάτικό σου παρτεσσοῦ!

— Τί νὰ τὸ βᾶνω; Εἶναι τὸ ἴδιο μετ' ὁ καλοκαιρινῶ, με μόνῃ τῇ διαφορᾷ ποῦ τρέχω μ' αὐτὸ σ' τὸ δρόμο περισσότερο.

Μεταξὺ δύο Βοημῶν :

— Οὐ! κρύο, μᾶνα μου! Δὲν βάζεις σήμερο τὸ χειμωνιάτικό σου παρτεσσοῦ!

— Τί νὰ τὸ βᾶνω; Εἶναι τὸ ἴδιο μετ' ὁ καλοκαιρινῶ, με μόνῃ τῇ διαφορᾷ ποῦ τρέχω μ' αὐτὸ σ' τὸ δρόμο περισσότερο.

Ὅτε οἱ περιβόητοι Δεκακισχίλιοι ἀφου ἔγιναν ὅλοι μικροὶ Σελᾶχ Θαλασσινοὶ θελήσαντες νὰ περιηγηθῶσιν τὴν Περσίαν ἐρρήξην τὴν φωνὴν τῆς σωτηρίας : *Θάλασσα ! θάλασσα !*—γελοιογραφικὸν τι γερομανικὸν φύλλον

ἀλλ' οὐχὶ καὶ χάριτος.

Ἐπὶ μακρὸν ἐθαύμαζα χαριτωμένην ὑψηλὴν κυρίαν, ἰδιόρρυθμον φέρουσαν μέλαν ἔνδυμα, ἀπλοῦν ὄσω καὶ χάριεν. Οἱ γαλανοὶ ὀφθαλμοὶ τῆς, ἡ ξανθὴ κόμη τῆς, τὸ ἔρρυθμον σῶμα τῆς, ἡ ἐν τῷ χορῷ ἀφελῆς στάσις τῆς, τὸ ἀπέριττον, τὸ διακρίνον τὰς ξένας ἀπὸ τὰς ἑλληνίδας, καθίστων αὐτὴν εἰς τὸ ὄμμα μου τὴν βασιλίτισσαν τοῦ χοροῦ. Ἡμιλλᾶτο δ' αὐτῇ εὐγενῆς κυρία ἐπὶ κάλλει μορφῆς καὶ χάριτι περιβολῆς τὸ πολυτελὲς γράνα φόρεμά τῆς, τὸ ἀγαθὸν τοῦ προσώπου τῆς, ἠνωμένον μὲ τὴν ἀρετὴν τῆς, καθίστων αὐτὴν χαρίεσσαν ἀκόμη καὶ αὐτῷ τῇ εὐτυχεὶ συζύγῳ τῆς. Τὰς δύο ταύτας ἠκολούθουν σχετικαὶ καλλοναί. Ἡ κυρία μὲ τὸ μέλαν πλήρες λευκῶν δαντελλῶν φόρεμά τῆς, καὶ τὸ πεταχτὸν λούλουδον, τὸ καὶ βόδι καλούμενον.

Ἀρίστη ἐτηρήθη τάξις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ χοροῦ. Ἡ περὶ ὅλων ἀξιεπαίνως μεριμνῶσα ἐφορία τῆς λέσχης, οὐδενὸς παρημέλησεν ὅπως καταστήσῃ αὐτὸν ἀληθῆ τῶν προσκεκλημένων χαρᾶν. Καὶ τὸ ἐπέτυχε.

Περὶ τὴν δευτέραν τοῦ μεσονυκτίου ὥραν ἐγένετο ἡ κατὰ τοῦ σουπεῖ ἐπίθεσις. Ἦν γὰρ τοῦτο πολυτελὲς καὶ τὴν ὄρεξιν πολὺ διεγείρον. Ἐκεῖ διέκρινε τις τὸν Συριανὸν Λούκουλλον. Ἐπανακληθέντος τοῦ χοροῦ τὴν τρίτην ὥραν, ἐξηκολούθησεν οὗτος μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως, καὶ ἔληξε τὴν ἕκτην πρωϊνὴν, καταλιπὼν πάσας καὶ πᾶσι ἀρίστας ἀληθῶς ἀναμνήσεις.

Καὶ ἐν μικρὸν ἐπεισόδιον. Οἱ θαυμασταὶ τῆς Κιραμῶντες καὶ τοὶ κληθέντες, δὲν προσῆλθον εἰς τὸν χορὸν, διότι ἠξίουσαν νὰ προσκληθῆ καὶ αὕτη. Ἀλλὰ, χροσέ μου τέτοια λούσα ὁ Συριανὸς δὲν τὰ σηκώνει, ἀδιαφορεῖ δὲ ἂν αὐτῇ ἡ Αὐλὴ τὴν ἐδέχθη. Καὶ οὕτω ἦτε Κιραμῶντες καὶ οἱ θαυμασταὶ τῆς ἔθυσαν πρὸ τοῦ Βήχγου, εἰς τὸ πείσμα τῆς ἰδιοτρόπου ἐφορίας τῆς λέσχης, ἥτις μόνον εἰς τὰ ἀναγκατώματα λέγει δὲν ἀνακατεύεται.

De Gabriac.

Εἰς τὸ καταστήμα Παναγλῆ

πλὴν τῆς μεγάλης συλλογῆς δομῶν, στολῶν, κοσμουμῶν **Μασκὸτ**, καὶ ἄλλων εὐρίσκονται ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος καὶ

ὉΡΑΙΟΤΑΤΑΙ ΣΤΟΛΑΙ ΔΙ' ἈΝΔΡΑΣ

χρησιμεύσασαι καὶ ἐν τῷ μασκαροχορῷ τῆς κυρίας Μελα

Ἰδίως μίαν καλαβρέζικη εἶναι ἀπαράμιλλος.

ΕΤΙ

Ὅλα τὰ εἶδη τοῦ Κοιλλεῶν καὶ decorations.

ΠΕΡΡΟΥΚΕΣ

ΔΙΑ ΧΟΡΟΥΣ ἐκόμισε παρισινω-
τάτως ὁ Κομμωτῆς τοῦ Θεάτρου

ΛΕΟΥΣΗΣ

(Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τῶν βασιλικῶν
Σταύλων.)

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΡΩΜΑΤΩΝ

Εἰς τὸ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας Μελα.)

ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ἀγγέλλεται ἡ πώλησις ἀρωμά-
των εἰς ὠρισμέναις καὶ συγκαταβατικαῖς τιμαῖς.

Vinaigres—Eaux de Cologne—Brillantines,
Cold—Cream—Pommades—Eaux Athéniennes—
Eaux de Quinine—Elixirs des denes, τὰ πάντα
ἐκ τῶν διασήμων γαλλικῶν Οἰκῶν **Pinaud**,
Violet κλπ.

Ἐκάστη φιάλη τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν
μόνον **δρ. ν. 2.**

Σάπωνες Thridace, Veloutine, Miranda=**δρ. ν. 2.**
Eaux allemandes=**δρ. ν. 4.** — Laits d' Iris = **δρ. ν. 4:50.**—Poudre de Veloutine=**δρ. ν. 4.**—Crème de Lys=**δρ. ν. 2:50.**—Laits antéphéliques=**δρ. ν. 7.**—Grèmes Pompadour=**δρ. ν. 6.**—Elixirs καὶ Poudres διὰ τοὺς ὀδόντας τῶν John Evans, Pierre, Botot=**δρ. ν. 2:50.**

ΕΝ Τῷ Αὐτῷ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙῳ

πωλοῦνται ἐπίσης Eaux de Cologne α. μεγέθους **δρ. ν. 10**, δευτέρου μεγέθους **δρ. ν. 5** καὶ τρίτου μεγέθους **δρ. ν. 3.**—Μύρα διὰ **ρίνόμακτρα** διαφόρων εἰδῶν τρίτου μεγέθους **δρ. ν. 4,50** καὶ δευτέρου μεγέθους, **δρ. ν. 2,60.**—Macassar Oil, **δρ. ν. 4.**—Stephanotis Brillantine, **δρ. ν. 2.**—Διάφορα **Eaux de Toilette**, **δρ. 3,50.** Toilet Vinegar, **δρ. 2.** **Σάπωνες** Windsor πακέτα ἀνὰ **3 δρ. ν.**, πρὸς δὲ καὶ εἰς ῥάβδους δραμίων 85, **δρ. 1**, Σάπων Γλυκερίνη εἰς ῥάβδους δραμίων 75, **δρ. ν. 1.** (10—3)

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΠΟΚΡΕΩ ΧΩΡΙΣ

ΟΙΝΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΑΝΑΚΗΡΥΧΘΕΝΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΝΟΠΟΙΑΣ,

Κεντρικὴ ἀποθήκη ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.

(6—3)